

הכלבלב שאיבד את זנבו.

סיפורה ברנדינה קוק
ציירה יוהנה ובר

הוא הביט שמאלה

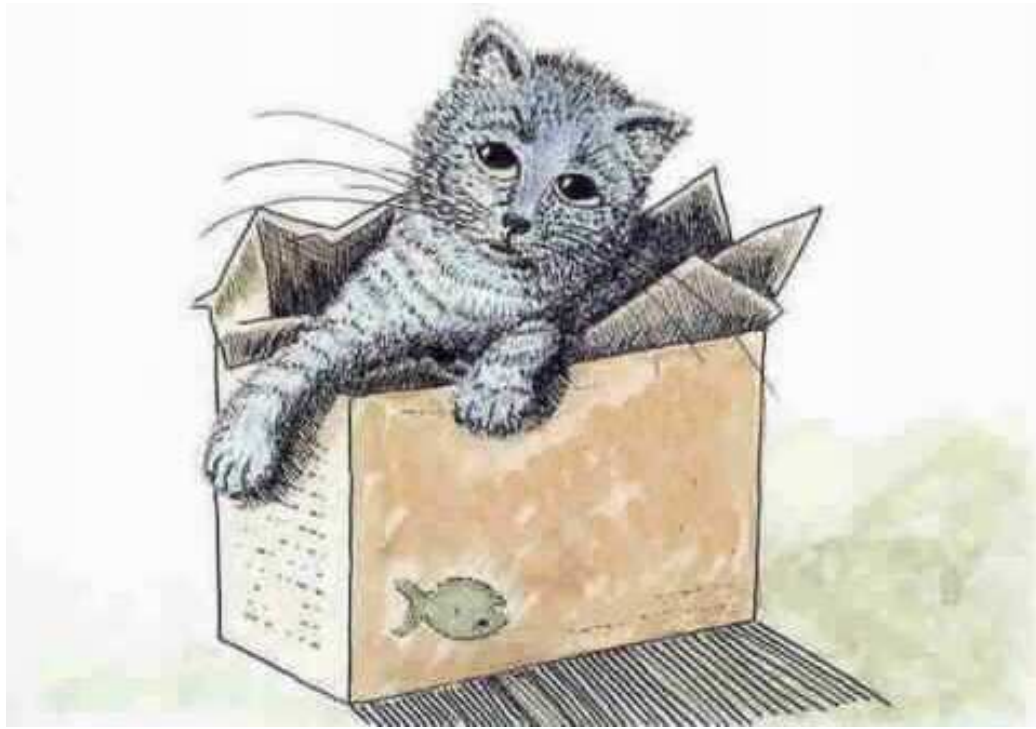
האם ידעתם שלא מזמן
כלבלב קטן איבד את זנבו?
וזה רע, כי הוא נעשה עצוב מאוד!

הוא קרא לאחיו

הוא הביט ימינה,
אך לא ראה את זנבו כלל!

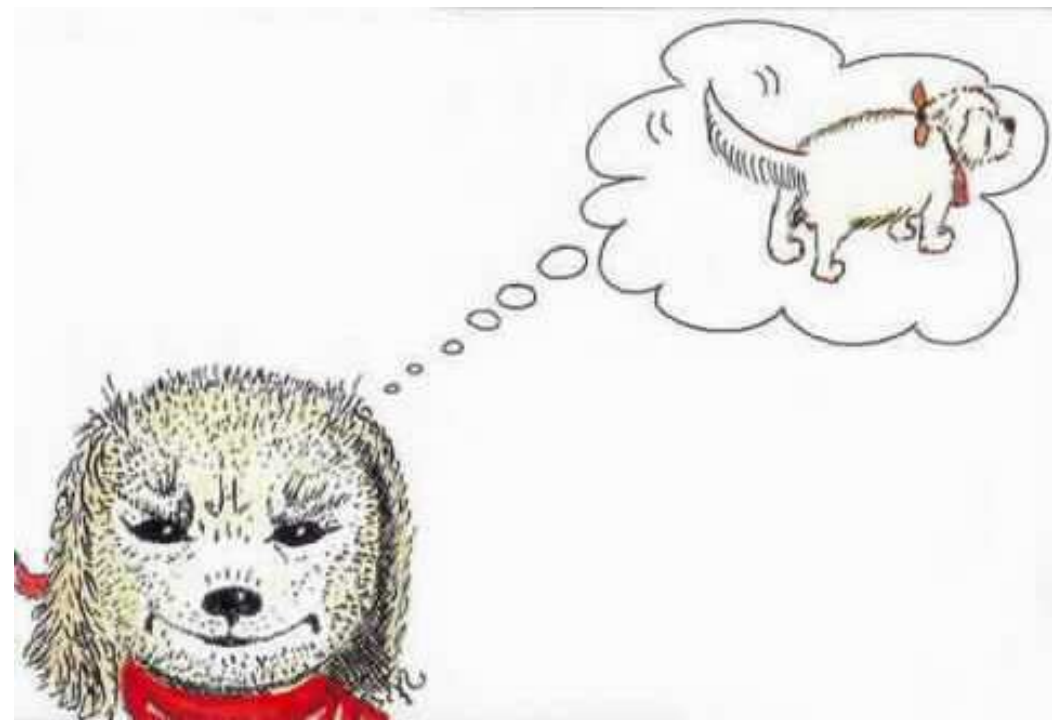
הוא אפילו קרא לחתול הקטן!

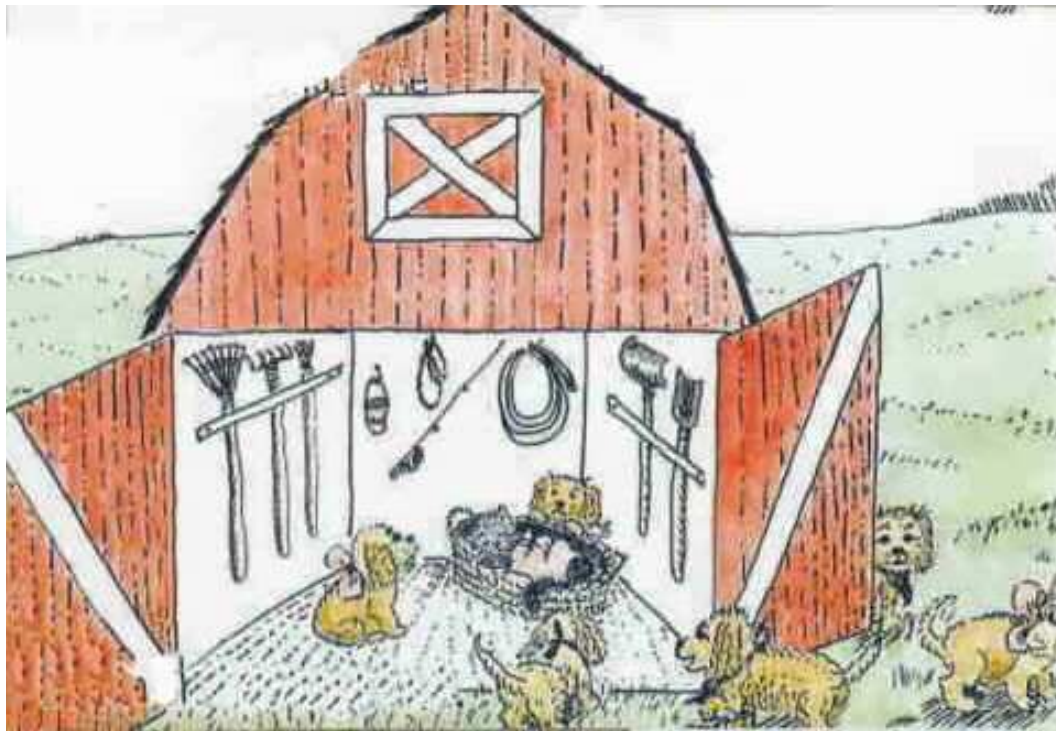
וגם לאחיותיו

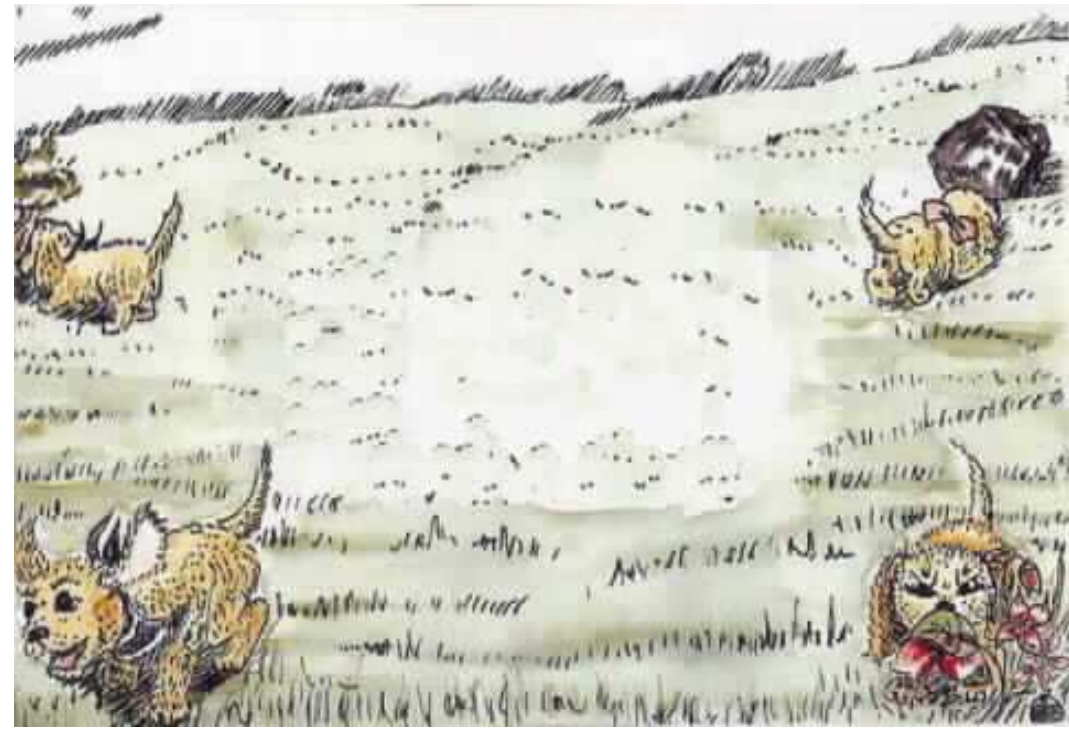
הם חיפשו
תחת עץ התפוח,
ותחת המרפסת.
ראיתם?

וביקש שיחפשו את זנבו האבוד.
הוא אמר לעצמו:
"אשב כאן בשקט עד שימצאו אותו.
הרי כלבלב קטן
לא יוכל להסתובב בלי זנב מאחור."

הם הסתכלו בסכנת הכלים
ואפילו במיטה שלו.
הם חיפשו, וחיפשו לשווא,
ולא מצאו את הזנב.

הם חיפשו פה,
הם חיפשו שם,
הם חיפשו בכל מקום!

הוא דגדג לכלבלב הקטן
וזה קפץ על רגליו.

ופתאום נמצא הזנב!

אך מה אני רואה?
הנה דבור, צהוב-שחור.

והוא הודה לכל אחיו
ולכל אחיותיו
ואפילו הודה לחתול הקטן,
על כך שעזרו לו לחפש את הזנב.
למרות שחיפשו לשווא.
אבל את הדבור הצהוב-שחור
הוא לא ראה יותר.

כי כל הזמן היה תחתיו!
ממש שם!
ממש תחתיו!
עכשיו הוא שמח ומנפנף בזנבו.